

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219556
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2117219556.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobcu: Prima banka, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. I., K.. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, o zaplatenie 1.478,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu vo zvyšku zamietla.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.08.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.478,02 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne od 27.07.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 12.04.2013 žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného. Žalovaný bol povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov. Vzhľadom na porušenie uvedenej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, žalobca zatvoril účet. Pred zatvorením účtu žalobca vykonal dňa 26.07.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Istina pohľadávky vo výške 1.478,02 Eur (nepovolené prečerpanie účtu) je úročená úrokom vo výške 28% ročne, a to do vyplatenia celej pohľadávky.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 04.07.2018, nevyjadril.

4. Okresný súd Trnava v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 38Csp/34/2017-66 zo dňa 03.04.2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.478,02 Eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatný celý dlh (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.).

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudkom č.k. 10Co/25/2019-125 zo dňa 28.10.2020 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty na plnenie potvrdil a v napadnutej časti zvyškovo zamietajúcej žalobu a v časti trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude na základe vykonaného dokazovania vyhodnotiť dôkazy, posúdiť uplatnený nárok žalobcu (v časti, ktorá zostala predmetom konania) i podľa relevantných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) (napr.

§ 2 písm. f), § 1 ods. 5, § 18) a rozhodnutie náležite odôvodniť. Ďalej konštatoval, že v zmysle ZoSÚ sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, § 25 až 27 (§ 1 ods. 5 ZoSÚ).

6. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 01.12.2020 uviedol, že žalobca si nárok na úrok uplatnil z titulu prekročenia, v zmysle zákona 129/2010 Z.z. (§ 2 písm. f) a § 18). Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí obsahovať ako obligatórnu náležitosť údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Naopak, podľa ust. § 18 ods. 1 ZoSÚ postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Zákona tento nárok podmieňuje výlučne splnením informačnej povinnosti veriteľa (banky) vo vzťahu k majiteľovi účtu. Žalobca si túto povinnosť splnil odovzdaním VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil. Ďalej zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale aj historické, zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na každom obchodnom mieste v aktuálnom znení, zasielaním výpisov z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty, a teda aj výška a obsah prekročenia a účtovaný úrok a uvedením údajov v Internetbankingu, do ktorého mal žalovaný prístup počas celého obdobia vedenia účtu a v ktorom sú taktiež všetky informácie ohľadom stavu na účte, výške a rozsahu prekročenia a účtovaných úrokoch. Žalobca ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia súdov

7. Predmetom konania tak po zrušení rozsudku odvolacím súdom zostal nárok žalobcu na zaplatenie úrokov vo výške 28% ročne zo sumy 1.478,02 Eur od 27.07.2017 do zaplatenia.

8. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní, na ktoré riadne a včas predvolal sporové strany, žalobca podaním doručným súdu 22.03.2021 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu s poukazom na ustanovenie § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov a výsluchom žalovaného a zistil nasledujúci skutkový stav.

9. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 12.04.2013 Zmluvu o spolupráci a poskytovaní bankových produktov a služieb č. XXXXXXXXXXXX. V zmysle Zmluvy bol zriadený žalovanému osobný účet č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou zmluvy je Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty Maestro s výškou limitu 1.000,- Eur a Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva. K Zmluve boli pripojené Sadzobník poplatkov účinný od 01.08.2017, Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.08.2017, výpisy z účtu žalovaného za obdobie od 02.11.2015 do 26.07.2017. Z predložených výpisov z účtu žalovaného vyplýva, že debetný zostatok na účte bol ku dňu 26.07.2017 vo výške 1.478,02 Eur, výška limitu povoleného prečerpania platná od 21.08.2015 bola 900,- Eur, pričom pri čerpaní do výšky limitu je úroková sadzba 19,90 % a nad uvedenú výšku sa k úrokovej sadzbe pripočíta úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Žalovaný dlh neuhradil, žalobca preto účet žalovaného uzatvoril. Predtým žalobca vykonal internú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Žalovaný doposiaľ nepovolené prečerpanie vo výške žalovanej sumy neuhradil.

10. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že mal účet vedený u žalobcu, ktorý aj využíval pokiaľ nebol uzavretý. Následne bol zrušený. Nesplácal, pretože mu ochorela matka a nevychádzalo mu to. Na účet mu chodila výplata, potom bol nezamestnaný, a preto vznikol dlh. O zostatku na účte mu chodil aj výpis, vedel o nepovolenom debete. Existenciu pohľadávky nerozporoval.

11. Podľa § 708 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

12. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

13. Podľa § 711 ods. 1 OBZ, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

14. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

16. Podľa § 503 ods. 1 a 2 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

17. Podľa § 52 ods. 2 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 5 ZoSÚ, na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

20. Podľa § 2 písm. f) ZoSÚ, prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

21. Podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

22. Podľa § 18 ods. 2 ZoSÚ, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

23. Nárok žalobcu na zaplatenie úrokov vo výške 28% ročne zo sumy 1.478,02 Eur od 27.07.2017 do zaplatenia, ktorý zostal predmetom konania nepovažoval súd za dôvodný. Žalobca uplatnený nárok na úrok vo výške 28% ročne zo sumy 1.478,02 Eur od 27.07.2017 do zaplatenia odôvodňoval odkazom na ust. 3.12 VOP v zmysle ktorých ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. V súlade s VOP a Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 1.478,02 Eur (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28% ročne (úroková sadzba platná od 01.02.2012) a to až do vyplatenia celkovej pohľadávky. Žalobcom uplatnený nárok na úrok vo výške 28% si uplatňuje z titulu prekročenia, čo predpokladá samotný zákon č. 129/2010 Z.z. v ust. § 18 ods. 1. žalobca ďalej argumentoval, že zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ, naopak v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Splnenie tejto informačnej povinnosti si žalobca splnil odovzdaním a zverejnením VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb, zasielaním výpisov a uvedením údajov v Internetbankingu.

24. Súd nepovažoval nárok na úrok z prekročenia platný pre nepovolené prekročenie vo výške 28% za dôvodný. Uplatnený úrok aj podľa tvrdení žalobcu vychádzal z VOP (bod 3.12) v spojení s výveskou o úrokových sadzbách. Uvedená zmluvná podmienka v bode 3.12 VOP spoločnosti žalobcu bola súdom judikovaná za neprijateľnú, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov rozsudkom č.k. 9C/113/2015-51 zo dňa 15.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 21Co/10/2016-72 zo dňa 24.11.2016. Žalobca tvrdil, že si svoju povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ splnil informovaním veriteľa tak, že mu odovzdal VOP, Sadzobník poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb, zverejnením VOP ako i výšky úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, na obchodnom mieste, zasielaním výpisov z účtu a uvedením v internetbankingu. Žalobca ale splnenie tejto povinnosti žiadnym spôsobom nepreukázal.

25. Žalobca ako veriteľ bol v zmysle ust. § 18 ods. 1 ZoSÚ povinný žalovaného o úrokovej sadzbe za prekročenie informovať v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu. Vychádzajúc z čl. 2 ods. 10 a bodu 23 Smernice Rady Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ informačná povinnosť veriteľa voči spotrebiteľovi musí byť výslovná a individualizovaná - musí byť určená priamo osobne spotrebiteľovi (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 11Co/284/2019 zo dňa 27.01.2021, bod 13. odôvodnenia). Žalobca nepreukázal, že by si túto informačnú povinnosť splnil, keďže vývesky o úrokových sadzbách, prípadne VOP nie sú individualizované a určené priamo spotrebiteľovi. Výpisy z účtu žalovaného, ktoré žalobca žalovanému zasielal, tiež neobsahujú informácie o úroku z prekročenia vo výške 28%, ani dôvody pre pristúpenie úročenia takto sumou. Žalobca nepreukázal splnenie si tejto povinnosti ani informovaním žalovaného prostredníctvom internetbankingu.

26. Súd rovnako dáva do pozornosti, že ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (12 %), čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Uvedené potvrdili sudy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011, sp.zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.8.2014, sp.zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9.11.2010, sp.zn. 17Co/313/2010). Úrok vo výške 28 % ročne predstavuje sankciu za porušenie povinnosti spotrebiteľa. Dojednanie o takomto neúmerne vysokom plnení za stavu, že nepovolené prečerpanie je zo strany dodávateľa možné zároveň postihnúť aj ďalšou sankciou, a to zmluvnou pokutou, nepochybne spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jeho neprijateľnosť, neplatnosť v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Nakoľko je dojednanie o výške úroku v celom rozsahu neprijateľné, nemožno ho ďalej ani moderovať (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/178/2018 zo dňa 13.03.2019).

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ (splnenie si informačnej povinnosti) a uplatnený úrok vo výške 28% ročne súd považoval za rozporný s dobrými mravmi, a preto neplatný. Keďže nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28% ročne zo sumy 1.478,02 Eur od 27.07.2017 do zaplatenia nebol dôvodný, súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 38Csp/34/2017-66 zo dňa 03.04.2019 bola žalobcovi právoplatne priznaná istina vo výške 1.478,02 Eur).

28. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

29. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v časti žalovanej istiny plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%). O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).